Zprávy

od Sv. Jakuba a Sv. Prokopa

6/2022

Komunitní centrum

Jarní víkendovka
s dětmi z náboženství
z 2. – 9. třídy
v Zásmukách na
Kolínsku.

Slovo kněze

na úvod

V pátek 13. května, v den památky Panny Marie Fatimské, jmenoval papež František novým pražským arcibiskupem Mons. Jana Graubnera, který se ujme úřadu v sobotu 2. července. Měsíc červen tedy budeme prožívat jako období mezi dvěma arcibiskupy. Možná je na místě v modlitbě poděkovat Bohu za vše dobré, co pan kardinál Dominik Duka pro naši arcidiecézi a celou českou církev udělal. Myslím si, že mnoho z toho ukáže až čas. Zároveň můžeme již nyní v modlitbě provázet našeho nového arcibiskupa Jana, protože do nového poslání bude, zvláště ve svém věku, potřebovat mnoho sil a darů Ducha svatého.

Jsou dvě věci, které mě po jmenování pana arcibiskupa naplnily optimismem, a tak bych se o ně s vámi rád podělil. Když jsem si psal nebo volal s kněžími olomoucké arcidiecéze, od nikoho z nich jsem na jeho osobu neslyšel nic negativního, ba naopak jsou posmutnělí, že jim do Prahy odchází pastýř a otec. A to je dobrá vizitka! Ostatně sám pan arcibiskup se vyjádřil, že prioritou pro něj bude život ve farnostech.

Druhou věcí je jeho vystupování v médiích. Když jsem poslouchal tiskovou konferenci a jeho jednoduché, přímé, stručné a duchovní odpovědi na otázky, dýchla na mě Morava a přiznám se, že mi zprvu zatrnulo. Říkal jsem si, že takový přístup lidé v Praze nedají. Po chvíli uvažování mi v hlavě ale vyvstala otázka: „A není to náhodou právě to, co v této uspěchané době prosycené materialismem, hedonismem a ateismem potřebujeme? Nejsou prostá slova evangelia tím pravým lékem pro naši společnost?“ První červnovou neděli budeme slavit slavnost Seslání Ducha Svatého, tak věřme, že Duch, který vane kudy chce, zavane také naší pražskou arcidiecézí.

P. Václav

9 ZPRÁV,

které vám neměly uniknout

25. dubna…

… v Komunitním centru začalo fungovat česko-ukrajinské společenství pro maminky s dětmi.

2. května…

… se do CMŠ Srdíčko dostavilo k zápisu pro následující školní rok 37 dětí s rodiči. Přijato bylo 30 dětí.

2. – 4. května…

… P. Václav se v Želivském klášteře zúčastnil konference školních kaplanů církevních škol.

7. května…

… se pečující setkali s psycholožkou Zuzanou Bobekovou nad tím, jak čelit úzkostem a obavám (nejen) z pandemie či války, které mají jak oni, tak blízcí, o které pečují.

9. – 10. května…

… P. Radek byl pozván, aby přednášel o liturgii trapistickým mnichům v klášteře Nový Dvůr u Toužimi.

10. května…

… na farní zahradě začal fungovat česko-ukrajinský klub pro děti, který nabízí jednou za týden příležitost tréninku češtiny při hrách, péči o zvířata a pomáhá tak zapomínat na zážitky z válečného konfliktu.

14. května…

… jarní brigády v Komunitním centru se zúčastnil rekordně malý počet pomocníků: pouhých deset. O to větší díky jim patří.

16. května…

… skončil již 3. jazykový kurz češtiny pro ukrajinské uprchlíky. Do konce června budou probíhat ještě konverzační hodiny pro zájemce.

20.- 21. května …

… jarní víkendovky pro děti z náboženství v Zásmukách se zúčastnilo více než 80 dětí. Tématem víkendu byla „Stavba Králova města".

STŘÍDÁNÍ V KOMUNITNÍM CENTRU

Když mi v červnu 2016 volal generální vikář, zda bych po roce v Ořechu nebyl ochoten jít jako administrátor do Stodůlek – a především zda je to slučitelné s ostatními povinnostmi, které po mně můj biskup chce mimo farní správu – moje tehdejší odpověď „ano, je to zvládnutelné a jsem ochoten“, byla dána dvěma skutečnostmi: především jsem farnost na Praze 13 znal ze dvou kaplanských let a zdálo se mi, že je to moc hezké společenství. A za druhé, a to byl ten hlavní důvod, byli zde pastorační asistenti, kteří na bedrech nesli tíhu i horko dne běžného farního provozu: Tomáš Vítek, Lucie Fričová, Lída Vyskočilová a Barbora Folejtarová, která později odešla na mateřskou dovolenou.

Za šest let, co jsem ve Stodůlkách, není ani jeden týden, kdy bych Pánu Bohu neděkoval za velké požehnání, které pro nás plyne z obětavosti a kompetence těchto spolupracovníků. Díky nim se zde kněží na místo běžné administrativy, která farářům v jiných místech zabírá nejvíce času, mohou věnovat skutečně kněžské práci: setkávání s lidmi, rozhovorům, doprovázení, modlitbě s druhými a za druhé, přípravě na svátosti a slavení liturgie. Mně osobně práce pastoračních asistentů a kněžských kolegů umožňuje, abych mohl plnit i úkoly mimo naši farnost na teologické fakultě, v liturgických komisích v Institutu pro liturgickou formaci. Lídě, Tomášovi a Lucii (a také Barče) jsem opravdu velmi vděčný.

Od prvního června dojde v rozložení práce pastoračních asistentů ke změně: paní Ludmila Vyskočilová odchází do důchodu a její roli ředitelky Komunitního centra sv. Prokopa a základní styčné osoby v naší farnosti

převezme paní Lucie Fričová. Nebudu přehánět, když řeknu, že kam se člověk v naší farnosti podívá, uvidí Lídinu stopu. Kdo ušil červené podsedáky pro lavice v kostele sv. Jakuba? Paní Vyskočilová! Kdo vymyslel víkendovky, na které děti tak rády jezdí? Lída! Kdo sehnal firmu, která zkrášlila naši farní zahradu? Lída Vyskočilová! Kdo objednává hostie a jiné bohoslužebné potřeby? Ludmila! Kdo přišel s nápadem oslovit regenschoriho Ondřeje, aby začal hrát na varhany v našich kostelích? Opět Lída Vyskočilová. Dopisování a volání si s dobrovolníky ohledně úklidu kostelů, domlouvání parametrů rodinných oslav po křtech či svatbách, rezervace termínů pro táboráky farních společenství, tahání těžkých nákupů na všechny akce od farního dne přes ples až po velikonoční agapé nebo zakončení školního roku, spolupráce s charitou, tisk Zpráv, reprezentace farnosti na akcích pořádaných městskou částí, předběžná rekognoskace trasy pro farní poutě – to vše jsou služby, které Lída neviditelným a bravurním způsobem pro naše společenství vykonávala.

Chtěl bych paní Ludmile Vyskočilové za její práci pro Komunitní centrum a celou farnost ze srdce poděkovat. Zároveň jsem rád, že neodchází zcela, ale ponechá si malý úvazek, v jehož rámci bude dále koordinovat výuku náboženství. Kdo jste byli zvyklí potkávat se s Lídou ve středu odpoledne okolo nábožka, můžete s její radou a pomocí i nadále počítat.

P. Radek

Lída Vyskočilová

Kolik let jste dělala ředitelku Komunitního centra a kolik kněží se mezitím ve farnosti vystřídalo?

Jako ředitelka pracuji ve farnosti bezmála deset let, ještě předtím jsem ale v létě 2009 nastupovala do farní kanceláře. Střídala jsem Evu Baťkovou, která odcházela do důchodu.

Po dobu, co ve farnosti pracuji, se vystřídali 3 faráři.

Pracovně se pohybujete v obou kostelích, který z nich je Vašemu srdci bližší?

Srdcovka byl vždy Sv. Jakub, ale Sv. Prokopa mám spojeného s ministrováním vnoučat, takže teď už je to 50:50.

Pro farníky je viditelná Vaše práce pro děti. Co Vám v poslední době na farních dětských akcích (nebo při jejich organizaci) udělalo největší radost?

Největší radost mi poslední dobou dělají děti, to jak jsou úžasné, laskavé a spolupracující a také společenství katechetů. Když je můžu občas jen pozorovat, děkuji Hospodinu a říkám si, že tohle jsem si fakt nezasloužila… 😊

Co jste ve své pozici dělala nejvíce a nejméně ráda?

Byla jsem vždycky ráda za to, že má práce je natolik různorodá, že jsem se tu nestačila nudit a pořád jsem se měla co učit. Nejraději jsem dělala práci, jejímž výsledkem byl pořádek a spokojení farníci. Opak opravdu ráda nemám.

Máte nějaké nesplněné přání/sny na jejichž realizaci bude nyní v důchodu čas?

Kdysi jsem chtěla mít hospodu, ale to už jsem prokaučovala. Takže už jen být obyčejným farníkem a dobrovolníkem třeba na praní prádla 😊. Až bude i můj manžel v důchodu, máme společné přání – chtěli bychom jet do Izraele.

Ředitelkou Komunitního centra a základní kontaktní osobou ve farnosti je od 1. června paní Lucie Fričová. Obracejte se na ni ve všech záležitostech týkajících se akcí, společenství, rezervace prostor, informace o aktuálním dění.

Telefon: 777 749 601, e-mail: lucie.fricova@farnoststodulky.cz

SVATOPROKOPSKÝ DUCHOVNÍ ODKAZ NA SLUNEČNÍM NÁMĚSTÍ

Komunitní centrum sv. Prokopa nastartovalo novou etapu stodůlecké farnosti. Vzešlo zezdola nejprve z modliteb a přání, úsilí novobutovického společenství a posléze mnohých dalších obětavých lidí z farnosti. Bylo pro mě důležité, aby proces přípravy a výběru projektu, realizace stavby, zahájení provozu byl doprovázen modlitbami, proto jsem požádal společenství dříve narozených, které v té době vedla paní Hřebačková, aby se za tento úmysl pravidelně modlili. Tuto modlitební podporu jsem cítil na každém kroku. Pastorační tým, který začal fungovat ve farnosti, ještě za doby otce Stanisława Góry, postupně začal koordinovat veškeré farní aktivity kolem obou kostelů. Komunitní centrum poskytovalo nové možnosti, kterých neustále přibývalo, a proto bylo důležité je plánovat, promodlit a posléze je společně realizovat. Pastorační tým byl různorodý a pestrý. Součástí týmu byly francouzské sestřičky, polští kněží, pastorační asistenti, techničtí pracovnici a dobrovolníci. Tento tým se v průběhu doby pochopitelně postupně obměňoval přirozeným vývojem života farnosti. Nedokážu si představit, jak by farní společenství bez těchto lidí mohlo normálně fungovat, jak jsme tomu zvyklí v dnešní době. Určitě nejdůležitějším místem Komunitního centra je kostel, který je zasvěcen sv. Prokopovi. Tento světec doprovází pastorační aktivity svou přímluvou (stejně jako sv. Jakub). Zároveň je pro místní společenství výzvou, aby usilovalo o zvnitřnění pastoračního úsilí. Vše, o co člověk usiluje ať už jako jedinec nebo společenství, má mít nejprve duchovní základ. Z perspektivy času jsem rád, že jsem mohl „přiložit ruku k dílu“, a že jsem mohl spolupracovat s pastoračním týmem a dalšími lidmi na Božím díle. Moc si toho vážím a musím říct, že mě to velice obohatilo, a také pomohlo v procesu vnitřního dozrávání. Víme dobře, že jakékoli lidské úsilí je vlastně jen spoluprací, podílem na Božím díle. Jedině Bůh je schopen vést lidskou snahu k úspěchu. Proto moc děkuji Bohu za požehnání, kterého se mně a mnohým lidem dostávalo a dostává také v Komunitním centru. Děkuji také všem lidem z pastoračního týmu a dalším spolupracovníkům, kteří vdechli tomuto místu konkrétní život.

Zaplať Pán Bůh za vše!

Ze srdce žehnám ze sousední farnosti v Ořechu

P. Mariusz Kuźniar, farář ve Stodůlkách v letech 1998 – 2003

FARNOST PRO ŽIVOT

Komunitní centrum sv. Prokopa jsem poprvé navštívila, když mi bylo 15 let. Přijela jsem za kamarády, které jsem poznala v Příchovicích. Pamatuji si, jak jsem vešla prosklenými dveřmi a otevřel se přede mnou svět, který jsem jako holka z maloměsta, jediná svého věku ve farnosti, vůbec neznala.

V jedné z kluboven měli zrovna kamarádi koncert, potom bylo barbecue a nakonec jsme spali v Komunitním centru na zemi a já si v duchu slibovala: „Jednoho dne budu žít v této farnosti, chodit tady na mše a účastnit se toho všeho života tady."

A život mě sem skutečně zavedl. V Komunitním centru jsem poprvé poznala, jak živá může farnost být a kolik se toho dá vlastně dělat, když k tomu máte vhodné prostory. Nejen, že na mši byl plný kostel lidí, ale když se zavřely stěny, vznikly prostory pro plesy, výstavy, přednášky, nábožka a já nevím co ještě…

Mám ke „Kácéčku" velmi sentimentální vztah, ale zároveň pro mě představuje skutečný život církve. Prožila jsem v jeho zdech mnoho krásných chvil a pozitivních emocí – křtiny našich dětí nebo obnovu manželského slibu po deseti letech, ale také chvíle těžké, které pro mě symbolizuje vzpomínka na to, jak sama klečím ve ztichlém kostele, přímo před oltářem a nechávám se utěšovat nejen Ježíšem, ale také tím dobře známým a milovaným prostorem, kde jsem se vždy cítila v bezpečí…

Komunitní centrum pro mě zkrátka není jen budova. Mám v něm kus svého srdce.

Barbora Folejtarová

MÍSTO NADĚJE

Jak jsem porozuměl z vyprávění pamětníků, bylo Komunitní centrum zamýšleno pro širokou komunitu obyvatel Prahy 13, bez ohledu na náboženské vyznání. Mělo se stát místem setkání těch, kdo v Boha věří, s těmi, kdo se s ním nesetkali nebo jej odmítají. Nástrojem pro takové setkání měly být aktivity nikoli přísně církevní, ale spíše kulturní, společenské, charitativní, vzdělávací či volnočasové. Ještě když jsem nastoupil jako kaplan v roce 2014, zřetelně jsem cítil snahu otce Adam Lodka, aby v Komunitním centru bylo stále živo, a aby kdokoli z náhodných kolemjdoucích mohl vstoupit a zakusit přívětivou člověčí atmosféru: P. Lodek chtěl například vytvořit jakousi čítárnu či kavárnu, nebo mít stále otevřený klub s ping-pongem.

KOMUNITNÍ CENTRUM SV. PROKOPA

Díky tomu, že jsem vyrostl na Jižním Městě i díky své skromné byť užitečné pastorační zkušenosti za hranicemi Prahy jsem si brzy uvědomil, že situace farnosti na velkém sídlišti je jiná než na malém městě nebo na venkově. Když farář z obce s tisíci obyvateli uspořádá koncert v kostele, přijdou všichni i z okolních vesnic, protože kostel je jejich referenčním bodem. Jenže na Praze 13 se koncerty ve velkém stylu konají v sále na radnici. Znám kněze z jednoho okresního města, který při farnosti vede kroužky včelařů, řezbářů, programování a šikovných rukou. Ale na Praze 13 o pozornost děti soupeří domy dětí a mládeže, programy při školních družinách a množství sportovních oddílů. Velmi brzy jsem si všimnul, že o naši volnočasovou či kulturní nabídku není ze strany společnosti valný zájem: keramika, hra na hudební nástroje, sportovní hry – všechny tyto nabídky v Komunitním centru postupně zahynuly na nedostatek zájemců.

Naše sídliště nemá jediné centrum a kostel není bodem, který by spoluutvářel lokální identitu zdejších obyvatel. Zdá se mi, že naše Komunitní centrum může být tomuto sídlišti užitečné, ne když bude zdvojovat to, co zde už dělá mnoho jiných a bohatých organizací, ale když bude přinášet to, co nikdo jiný nedělá – tedy modlitbu, prostor pro ticho, setkání s Bohem, liturgii, smíření. Svatoprokopská stavba na Slunečním náměstí v mém pastoračním uvažování není na prvním místě společenské centrum, jehož součástí je mimo jiné kaple, ale naopak: je to kostel, k němuž přiléhá několik kanceláří a kluboven. To neznamená rezignaci na otevřenost vůči „nekostelovým“, ale snahu napřít naše síly co nejúčinněji.

Možná, že můj nástupce za pár let bude uvažovat jinak. Ale já v současné době myslím, že úloha Komunitního centra není být jedno z mnoha kulturně-sociálních zařízení, ale být *jiným* než všechny domy na Praze 13 – být místem víry, naděje a lásky.

P. Radek

ZAVRŠENÍ SYNODÁLNÍHO PROCESU

V sobotu 23.4. jsem se zúčastnila setkání na Arcibiskupství pražském (AP) ohledně synodálního procesu. Završila se tím tak “pražská” část. V listopadu papež František vyvolal celocírkevní diskuzi o církvi vyhlášením synodálního procesu. Požádal nás všechny, abychom se nechali vést Duchem svatým a společně hledali odpovědi na některé otázky, především na to, kam kráčí dnešní církev. V jednotlivých farnostech k tomu přistupovali různě. Někde vytvořili nové skupinky ze zájemců o synodální proces. Tyto skupinky se obvykle sešly pouze jednou a vytvořily jeden výstup (někdy ale i víckrát a někde budou pokračovat i dále s jiným tématem). Jinde to pojali tak, že své obvyklé společenství přeměnili na pár měsíců na synodální a takto nějaký čas místo běžného programu diskutovali o synodálních otázkách. U nás ve farnosti to bylo trochu jinak. Bylo několik otevřených setkání o synodálních otázkách, každé setkání mělo jiné téma a lidé obvykle nechodili na všechna setkání, ale jen na téma, které je zajímalo. Témata byly následující: propojování farnosti+nově příchozí, zpětná vazba v církvi a evangelizace. Byly také dva další speciální setkání. Jedno bylo s pozvanými nevěřícími (nejčastěji partnery katolíků), kteří vyjadřovali své názory na církev a jak ji vidí oni. Jejich doprovody z řad věřících protentokrát mlčeli. Druhé speciální setkání bylo ekumenické. P. Radek pozval zástupce všech církví, které sídlí na Praze 13 a v jejím okolí. Přišel zástupce z pravoslavné církve, evangelíků, církve bratské a křesťanského společenství. Seznámili nás s jejich církvemi a poté byla diskuze a společná modlitba. Souhrnně byla tedy naše farní synodální skupinka velmi heterogenní a čítala obvykle asi 30 lidí. Během jednotlivých setkání byla vždy adorace a poté byla diskuze ve skupinkách nad otázkami k synodálnímu procesu. Z každého setkání vznikl zápis, který jste si mohli přečíst ve Zprávách od Jakuba v lednu a únoru. Osobně hodnotím všechna setkání velmi kladně. Byl to krásný čas plný inspirace a otevřenosti. A mj. mi to umožnilo poznat další členy naší farnosti, které jsem do té doby neznala.

Po skončení procesu u nás ve farnosti jsem vložila zápisy ze setkání (většinou v podobě v jaké byly otištěny ve Zprávách od Jakuba) do formuláře z Arcibiskupství pražského. Za nás to bylo 5 výstupů. Z celé pražské diecéze to pak bylo 354 výstupů. Vyhodnocení v rámci Arcibiskupství probíhalo ve 4 dvojicích, složených z kněží i laiků. Každá dvojice dostala 1/4 výstupů a z nich vytvořili 10 stran textu. Z výsledných 40 stran textu pak společně vytvořili 10 stran finální syntézy. Dva lidé také přečetli všech 700 stran textu, který přišel na AP, aby se zajistilo, že se opravdu nic neztratí. Pomocníci, kteří tvořili výslednou syntézu, se snažili často citovat a tím byl výsledný výstup hodně autentický.

Na sobotní závěrečné setkání na AP přišlo asi 70 účastníků, nejčastěji z řad koordinátorů ve farnostech. Začali jsme mší v katedrále, kterou vedl biskup Wasserbauer. Pak nás seznámili s tím, jak celou synodu vyhodnocovali. V další části vzniklo asi 7 skupinek a diskutovalo se o tom, zda je ve výsledné syntéze vše, co zaznělo v původních skupinkách. A pak bylo plénum. Kdo chtěl, vzal si slovo a řekl svůj názor nebo pohled na věc. To, co zaznělo nově, se ještě zapracovalo do výsledné syntézy. Celý výstup z pražské diecéze je už tedy nyní kompletní a je dostupný na stránkách www.apha.cz.

Moc to doporučuji celé k přečtení. Je za tím obrovský kus práce a je úžasné, jaké slovo nám papež tímto dal. Tento text se pak spojí s výstupem z Moravské diecéze a následně se to spojí s výstupy z dalších zemí. Myslím, že je nejdůležitější, že jsme měli možnost zúčastnit se této krásné výzvy, a že jsme mohli diskutovat nad některými body a věcmi v církvi, které si to zaslouží. Na setkání u nás ve farnosti i na AP rozhodně převažovala radost ze společného díla a shoda panovala v tom, že synoda měla smysl už jen v tom procesu. Lidé si také velmi vážili možnosti vyjádřit svůj názor.

Na závěr ještě připojím pár nejdůležitějších bodů, které v rámci synodálního procesu zazněly:

- je potřeba zapojovat další dobrovolníky, přímo je oslovovat, aby kněží nemuseli dělat tolik věcí,
- chybí formace dospělých v církvi,
- „synoda úžasně aktivovala lidi, pokračujme“,
- důraz by měl být dán na zakládání nových společenství,
- je důležité koukat kolem sebe a nebát se diváků,
- “dejme prostor mladým, oni nám mají co říct”,
- “Co dělá pastorační rada?”, “Mám se na koho ve farnosti obrátit?”.

Martina Rombaldová

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA

SRDÍČKO

Působení školního kaplana v CMŠ Srdíčko

V životě naší školy má zvláštní a nezastupitelnou úlohu školní kaplan. Pomáhá utvářet dobré školní klima a podílí se na životě školy. Účastní se společných akcí pro děti a rodiče, pedagogických rad i některých třídních programů. Připravuje duchovní obnovy pro zaměstnance a slouží několikrát do roka pro CMŠ Srdíčko mši svatou. Je členem širšího vedení školy a podílí se na tvorbě pastoračního plánu školy. V CMŠ Srdíčko je ustanoven školním kaplanem P. Václav Šustr. A jak může působení školního kaplana v mateřské škole vypadat konkrétně?

V pátek 20. května 2022 jsme se společně s dětmi ze tříd Motýlci a Berušky (což jsou nejstarší děti 5 – 6 let) vypravili pěšky přes park do kostela sv. Jakuba St. ve Stodůlkách. P. Václav se vydal společně s námi. Před kostelem jsme si řekli, jak se v kostele chová, a mohli jsme vstoupit. Děti se usadily do lavic a P. Václav se jich zeptal, zda poznají některé věci v kostele. Protože máme mezi dětmi už i některé nejmenší ministranty, nepřekvapilo nás, že toho některé věděly opravdu hodně. A ty děti, co nevěděly, se postupně dozvídaly nové věci. P. Václav dětem taky ukázal, co si kněz na sebe obléká při mši svaté a pojmenoval jednotlivé části oblečení. Děti se tak dozvěděly, že ornát může mít různé barvy, že si pod něj kněz obléká albu a na ni štolu. Přímo viděly, jak jednotlivé části oblečení vypadají. Spočítali jsme si společně, kolik obrazů má křížová cesta, a protože děti byly v kostele moc hodné, mohly vystoupat po schodech na kůr k varhanám, kde si je mohly prohlédnout.

Samozřejmě, že spousta dětí v CMŠ Srdíčko je z rodin praktikujících a kostel s rodiči navštěvují při bohoslužbách, a tedy ho i znají. Ne vždy si však takto podrobně všimnou věcí, které v kostele jsou, a které mají určitý význam. Do CMŠ Srdíčko dochází také děti rodičů, kteří si nás vybrali pro dobré klima a pro hodnoty, které společně sdílíme, ale nehlásí se k žádné církvi. Pro ty je obvykle návštěva kostela zcela novou zkušeností.

Jsme rádi, že v CMŠ Srdíčko můžeme zprostředkovávat dětem i tyto zkušenosti. (EK)

Potravinová pomoc pro lidi v nouzi

Farní charita poskytuje materiální a potravinovou pomoc již řadu let. Je to forma pomoci, která je zcela konkrétní a adresná. Tím, že na místo finanční pomoci dostávají rodiny přímo základní potraviny a drogerii, je zajištěno, že pomoc skutečně uspokojí základní potřeby rodiny. Vzhledem k horší finanční gramotnosti totiž u neúčelových finančních podpor hrozí, že nebudou využity účelně. Nejčastějšími příjemci této pomoci jsou rodiny v krizi a lidi bez domova. Počet těch, kteří pomoc potřebovali, zůstával po léta víceméně stejný. S počátkem tohoto roku jsme však začali pozorovat nárůst množství lidí, kteří pomoc potřebují. Mnoho rodin se vlivem zdražení energií a zvýšené inflace dostalo do situace, kdy pořizování potravin či oblečení je mimo jejich možnosti. Kromě obecného zvýšení počtu příjemců pomoci pozorujeme také výrazný nárůst počtu seniorů, kteří potřebují pomoc.

Jak konkrétně pomoc probíhá?

Na potravinovou pomoc má rodina či jednotlivec nárok 1x za 3-4 týdny, a to pouze s potvrzením ze sociálního odboru městské části (nejčastěji Praha 13), se kterou spolupracujeme. Díky tomuto systému je zajištěno, že pomoc využijí opravdu ti, kteří

ji potřebují. Nastaveným intervalem se zase snažíme motivovat klienty k vlastní aktivitě, protože potravinový balík jednou za měsíc zcela jistě nepokryje veškerou potřebu rodiny. Výdej potravin probíhá každé pondělí v 9 – 11 hodin v prostorách charitního šatníku. Pokud se ale stane, že se někdo ocitne v takové situaci, že potřebuje pomoc ihned, jsme ji schopni zajistit a poskytnout operativně.
Potraviny a drogerii, které distribuujeme, čerpáme z několika zdrojů – ze Sbírky potravin, z darů a z projektu FEAD. I díky vám farníkům tedy máme v tuto chvíli dostatečné zásoby na to, abychom pokryli zvýšenou poptávku. Děkujeme vám!

Vzhledem k současné ekonomické situaci se může stát, že počet lidí, kteří potřebují potravinovou pomoc bude stoupat. Jsme tedy připraveni pomoci těm, kteří to budou potřebovat. Neváhejte se na nás tedy s důvěrou obrátit, když se Vy či někdo ve Vašem okolí ocitne v nouzi.

Zakončení jazykového kurzu češtiny pro ukrajinské uprchlíky.

Co nás čeká?

Akce v červnu

1/6 středa

Beta

Letošní kurzy Beta zakončíme deklarací 2. vatikánského koncilu *Nostra aetate*, o poměru církve k nekřesťanským náboženstvím. Je jedno v co věříme? Může v ostatních náboženstvích působit Bůh? Co nás s jinými náboženstvími spojuje? Od 10:00 v Komunitním centru sv. Prokopa.

Ministrantská schůzka

Setkání ministrantů po náboženství v 17 hodin v kostele sv. Prokopa.

2/6 čtvrtek

Křesťané III. věku

Pravidelné setkání nad Písmem se koná od 16 hodin v Komunitním centru sv. Prokopa.

4/6 sobota

Farní pouť

Jako každý rok i letos se první červnovou sobotu chceme vydat na společnou pouť, abychom vyprosili Boží požehnání jeden pro druhého, pro naši farnost, církev i zem. Podrobnosti jsou na plakátku na poslední straně.

Tento den odpadá obvyklá večerní mše s nedělní platností u Sv. Jakuba.

5/6 neděle

Biřmování

Několik dospělých z naší farnosti přijme svátost biřmování při mši svaté v 10 hodin v katedrále sv. Víta. Mše svatá je veřejně přístupná, srdečně zveme k účasti a prosíme o modlitbu za biřmovance.

Farní káva

Setkání u kávy po ranní mši sv. na stodůlecké faře.

Prodej knih

Pravidelný prodej knih v Komunitním centru sv. Prokopa po dopoledních bohoslužbách.

7/6 úterý

Setkání pečujících

Farní charita zve ty, kdo pečují o osobu blízkou, na 17. hodinu na táborák na farní zahradu.

8/6 středa

Zakončení školního roku pro děti z náboženství

Výuku náboženství pro děti z prvního a druhého stupně i výuku předškoláků ukončíme letošní školní rok opět tradičně mší sv. v kostele sv. Jakuba v 16 hodin a opékáním špekáčků na farní zahradě.

10. – 12.6.

Ministrantská víkendovka

Zveme všechny ministranty na společně strávený víkend v Kojeticích u Prahy v neratovické farnosti. Bližší informace zašleme přes ministrantský e-mail.

10/6 pátek

Noc kostelů

Na Noc kostelů letos zveme do kostela svatého Jakuba. Po večerní mši následuje jako obvykle adorace a od 19 do 20 hodin je možné vystoupat do nedávno opravené kostelní věže a prohlédnout si její interiér.

13/6 pondělí

Modlitba chval

Modlitba chval se koná v kostele sv. Prokopa od 19 hodin.

16/6 čtvrtek

Boží Tělo

Na slavnost Těla a Krve Páně jsou všichni věřící z Prahy zváni do pražské katedrály na mši svatou od 17 hodin a následný eucharistický průvod. Pro ty, kdo by se nemohli zúčastnit bohoslužby v katedrále, zůstávají obě mše v naší farnosti.

Dříve narození

Setkání společenství Dříve narozených se koná v 16 hodin v KC.

19/6 neděle

Primiční mše

Trapistický mnich z kláštera Nový Dvůr, novokněz Theofan Lukáš Fuchs, OCSO bude sloužit svou první mši ve své domovské farnosti v kostele sv. Vavřince v Jinonicích v 16. hodin.

20/6 pondělí

Rozloučení s P. Jakubem Jírovcem

P. Jakub Jírovec, který ve Stodůlkách působí od roku 2015 jako výpomocný duchovní, bude od července ustanoven jako administrátor farnosti Hostivice. Rozhovor s otcem Jakubem přineseme v příštích Zprávách. Bude možné osobně se s ním rozloučit v pondělí 20. června při mši sv. od 18 hodin v kostele sv. Prokopa a při následném občerstvení na terase Komunitního centra. Prosíme o příspěvek na společný stůl.

21 – 22/6

Předprázdninová zpověď

Před prázdninami chceme nabídnout širší možnost svátosti smíření: okolo ranní mše v úterý a okolo večerní mše ve středu bude vždy k dispozici více kněží.

23/6 čtvrtek

10 let kněžství

23. června 2012 byl P. Radek Tichý vysvěcen na kněze. Oslava, na kterou jsou všichni z farnosti srdečně zváni, se koná při ranní mši v kostele sv. Jakuba a následné snídani na farní zahradě.

26/6 neděle

Poutní mše sv. na Krtni

Při příležitosti svátku Jana a Pavla, kterým je zasvěcen kostel na Krtni, bude v 16 hodin bohoslužba, kterou bude celebrovat P. Mariusz Kuzniar.

27/6 pondělí

Jak se vybírá nový biskup

Po návratu z římských studií P. Radek chvíli vypomáhal na apoštolské nunciatuře v Praze. Aniž by prozradil některé z tajemství, jímž je vázán, představí v obecné rovině proces výběru biskupů. Součástí je diskuse o tom, nakolik je stávající způsob volby biskupů adekvátní pro současnou dobu. Setkání, které začíná v 18 hodin na faře (při hezkém počasí na zahradě), bude zakončeno modlitbou za Mons. Jana Graubnera.

Příměstské exercicie se letos konají od 1. do 4. srpna vždy ve večerních hodinách na farní zahradě.

Téma:
Stvoření člověka

Přednášející: P. Petr Soukal.

4. 6. 2022

FARNÍ POUŤ

DO MUKAŘOVA

KE KARDINÁLU JOSEFU BERANOVI

s modlitbou
za nového
pražského
arcibiskupa,
za farnost,
církev
a naši zem

MOŽNOSTI SPOLEČNÉ CESTY

Vlakem v 9:35 z Hl. nádraží do Říčan
a potom od 10:30 pěšky 6,7 km říčanskými lesy do Mukařova.
(Hromadnou jízdenku farnost nezajišťuje.)

Autobusem od KC v 10:30 (přednostně pro seniory)
Cena jízdenky je 200,- Kč (jízdenka je zpáteční). Pro autobusovou přepravu se, prosíme, nahlaste u Ludmily Vyskočilové (777739610). Počet míst je omezen.

V mukařovském domově pro seniory bydlí naši
farníci manželé Straňákovi. Navštívit je společně můžeme v 11:15

MŠE SVATÁ VE 12:30 v kostele Nanebevzetí Panny Marie

Piknik na zahradě domova v 13:30

Zakončení v 15:00 (Pro zpáteční cestu lze využít pravidelnou autobusovou linku z Mukařova do Prahy – Hájů.)

Římskokatolická farnost u kostela sv. Jakuba Staršího Praha - Stodůlky

Kostel sv. Jakuba Staršího	Kovářova 21/22. Praha 13 – Stodůlky, 155 00
Kostel sv. Prokopa	V Hůrkách 8, Praha 13 – Stodůlky, 158 00
Farní kancelář	☎ 777 749 601
Web	www.farnoststodulky.cz
Číslo účtu	127 380 389 / 0800

Kontakt na kněze

P. Radek Tichý	777 749 603	farar@farnoststodulky.cz
P. Václav Šustr	721 100 308	kaplan@farnoststodulky.cz
P. Jakub Jírovec	735 794 999	j.jirovec@seznam.cz
P. Václav Dvořák	739 037 022	dvorakva@email.cz

Další kontakty

Lucie Fričová	777 749 601	lucie.fricova@farnoststodulky.cz
Tomáš Vítek	721 137 586	tomas.vitek@farnoststodulky.cz
Ludmila Vyskočilová	777 739 610	ludmila.vyskocilova@farnoststodulky.cz
Helena Ryklová	733 108 816	helena.ryklova@stodulky.charita.cz
Eva Kuchyňková	739 045 874	cms.srdicko@seznam.cz

Bohoslužby

	Sv. Jakub	**Sv. Prokop**
Neděle	**8:00** (od 7:30 růženec) **9:30** (2. v měs. latinsky) **18:00** (vysílá se on-line)	**9:30** (pro rodiny s dětmi) **11:00**
Pondělí	**7:15**	**18:00** (s modlitbou nešpor)
Úterý		**8:30** (před růženec; po adorace)
Středa		**18:00** (následuje adorace)
Čtvrtek	**7:15**	**15:30**
Pátek	**18:00** (následuje adorace)	**6:45** (předcházejí ranní chvály)
Sobota	**18:00** (s nedělní platností)	

Zprávy od sv. Jakuba a sv. Prokopa pro vnitřní potřebu vycházejí jednou měsíčně.
Náklady na výtisk: 10 Kč.
Další číslo vyjde 26. června 2022. Uzávěrka 6. června 2022.
Příspěvky zasílejte na: zpravy@farnoststodulky.cz
Redakce: Pavel Žid, Ludmila Mrvová. Za obsah odpovídá: P. Radek Tichý.
Foto: Pavel Žid, archiv L. Vyskočilové, J. Hušek, F. Žák, J. Šerých.